

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
เกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ กองกำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจรรยา

กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๘๑๑/๘๘๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีผู้มีส่วนได้เสียได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังได้ฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดลำปาง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยขอให้เปิดเผยรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คำเบิกความ และพยานเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ขับชื่ภรรยาของตนกับภรรยาชื่อเชฟิโรของนาย ข. บริเวณถนนจามเทวี – ห้างฉัตรสายเก่า ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นเหตุให้ผู้โดยสารในรถยนต์เชฟิโรได้รับบาดเจ็บ ร้อยตำรวจโท จ. (ยศขณะนั้น) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองลำปางเป็นผู้ตรวจดูที่เกิดเหตุ และจับกุมนาย ข. นำส่งพนักงานสอบสวนเวรคดีอาญาสถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายในข้อหาขับชื่ภรรยาขณะเมาสุรา ซึ่ง พันตำรวจโท จ. พนักงานสอบสวนเวรได้ทำการสอบปากคำ นาย ข. รับสารภาพตามข้อกล่าวหา พันตำรวจโท จ. จึงทำสำนวนส่งฟ้องต่อพนักงานอัยการ โดยขณะสอบปากคำนั้นนาย ข. ไม่ได้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าได้ขับรถยนต์ชนกับรถยนต์ของผู้ใด

ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ทำสำนวนสั่งฟ้องคดี ทั้งผู้อุทธรณ์และนาย ข. ในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจและทรัพย์สินเสียหาย ซึ่งข้อกล่าวหาที่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ แต่คู่กรณีรับสารภาพ ทั้งนี้พนักงานสอบสวนได้แนบสำเนาคดีอาญาที่นาย ข. ถูกฟ้องในข้อหาขับชื่ภรรยาขณะเมาสุราต่อศาลด้วย ทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นการช่วยเหลือให้คู่กรณีได้ รับโทษน้อยลง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรืขอความเป็นความธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนดังกล่าว โดยกล่าวหาว่า พันตำรวจโท จ. ร่วมกับ ร้อยตำรวจโท จ. รอง สส.กก.๓ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทำการทุจริตโดยสร้างเอกสารเท็จเพื่อช่วยเหลือให้นาย ข. ไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้ได้รับโทษน้อยลง และเป็นการกระทำเพื่อแกล้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษทางอาญา สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรภาค ๕ พิจารณา ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๕ ได้สั่งการให้ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางพิจารณาดำเนินการ

ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีความเห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานใดๆ ที่จะยืนยันว่า พันตำรวจโท จ. ซึ่งยังรับราชการอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง ได้ร่วมกับ ร้อยตำรวจโท จ. กระทำการทุจริตโดยการสร้างเอกสารเท็จเพื่อช่วยเหลือให้นาย ข. ไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้ได้รับโทษน้อยลง และเป็นการกระทำเพื่อแกล้งให้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์ต้องรับโทษทางอาญา จึงไม่มีมูลความผิดตามข้อกล่าวหา ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางจึงมีคำสั่งยุติเรื่องพร้อมกับแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์ ซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดลำปางได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

สำหรับ ร้อยตำรวจโท ง. นั้นได้ย้ายมารับราชการที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจภูธรภาค ๕ จึงส่งเรื่องให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาดำเนินการ ซึ่งสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีความเห็นว่าการกระทำของ ว่าที่ ร้อยตำรวจเอก ง. มิได้มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลประโยชน์อันมิควรได้จากผู้อุทธรณ์และคู่กรณีของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับไม่มีพยานหลักฐานใดที่จะยืนยันได้ว่าการกระทำตามข้อกล่าวหา อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้แต่อย่างใด แต่จากสำนวนการสอบสวนคดีจราจร พบว่าการรับเลขคดีล่าช้าเกินกว่าที่ ตร. กำหนดถือเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่ โดยเป็นพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์แล้วไม่ลงเลขคดีตามระเบียบ อันเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงมีคำสั่งลงโทษกักยาม ๓ วัน ซึ่งว่าที่ ร้อยตำรวจเอก ง. ได้รับการลงโทษทางวินัยเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ว่าที่ ร้อยตำรวจเอก ง. ได้คัดค้านการเปิดเผย นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังได้ฟ้องว่าที่ ร้อยตำรวจเอก ง. ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดลำปาง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ กองกำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพียง ๑ รายการ แต่ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอีก ๒ รายการ คือ คำเบิกความ และพยานเอกสาร ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าเกินกว่าที่ได้มีคำขอในครั้งแรก ดังนั้น จึงจะพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ คือ บันทึก บก.สส.สตม. ที่ ๐๐๒๙.๘๑๑/๕๗๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี ว่าที่ ร้อยตำรวจเอก ก. จำนวน ๓ แผ่น บันทึกดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาดำเนินการเรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาพนักงานสอบสวนซึ่งยุติแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้ถูกสอบสวนจะได้คัดค้านการเปิดเผย แต่กรณีนี้เป็นการ ร้องเรียนกล่าวหาในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวน มิใช่ในทางส่วนตัว เมื่อการสอบสวนนั้นได้ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของ หน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคน เข้าเมือง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก กรรมการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เทพ หิมะทองคำ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔